

Demeter László

„Világgá mentek.....!”

(SÖRÖK, SORSOK, SZERELMEK...)

I. Fejezet

A Miskolc-Budapest gyorsjáratú autóbusz befutott az Engels-téri pályaudvar nagy melegben csaknem olvadó aszfaltjára. Az utasok szédelegve szálltak ki és kerestek nyomban valami hűvös helyet. Seress Pál már százszor is megbánta, hogy nem vonattal jött, ahol kényelmesebben, hűvösebben viselhette volna el az utazás kellemetlenségeit. A gyorsvonalat lekésve, azonban nem volt más választása, mivel még ma Pestre kellett érkeznie, hogy másnapi fontos és kényes tennivalóit a külföldi utazása előtt nyugodtam intézhesse.

Most első dolga volt, hogy az átellenben lévő étteremben – lerakva két bőröndjét – leüljön egy asztalhoz, és egy korsó sört, étlapot kérve bevonuljon a mosdóba, kissé rendbe tenni magát.

A sör csodás volt, az étel már kevésbé, de a gyors reggeli óta üres gyomornak ez már maga volt a beteljesülés. Már csak egy jó cigaretta kellett és meg volt a komfortérzet.

A vendéglőhöz közeli IBUSZ irodában elintézte a két éjszakára szóló szállását a fizetővendég szolgálatnál és az összeg kiegyenlítése után átvette a nyugtát és a szállásadó nevét, pontos címét. Pont kedvére való, gondolta, hiszen ez Zugló legszebb fasora, jók a közlekedési viszonyok is, közel a kis földalatti, jók a troli- és buszjáratok is. De bármilyen is, két éjszakát ki lehet bírni. Biztos jobb, mint azok az utálatos szállodák, amiket a cége hajlandó kifizetni. – Hát igen, a cég – gondolta magában. A Kohó- és Gépipari Minisztérium által kiemelt jelentős cég volt ez a hadiiparra bármikor visszaállítható exportképes vállalat, több mint kétezer dolgozóval. Ennek reklámfőnöke volt Seress.

Szakképzettségét a Magyar Kereskedelmi Kamaránál szerezte, de jó alapot adott a munkához egész eddigi élete és munkakörei. A napi feladatok, a szerteágazó témák, a szoros határidők jelentették a mozgalmas életet. A külföldi reklámügynökségekkel való kapcsolattartás, a nyomdai termékek kiviteleztetése, a vásárokon, szakkiállításokon való folyamatos jelenlétek biztosítása mind-mind növelték az idegi feszültséget, a stresszes állapotot – másoknál esetleg – de Seress Pált nem ilyen fából faragták. Ő nemcsak pedáns alaposággal végezte, de jó szervezőkészségével, rátermettségével élvezte is a munkáját. Lét-eleme volt a mozgalmas, változatos, mindig új feladatokkal, új kihívásokkal járó munkakörök magas szintű betöltése. Vérében volt a mozgékonyág, az empátiás kapcsolatteremtő készség, a gyors reagálás.

Negyvenöt éves kora ellenére fiatalos, sportos mozgása, jó svádája egy agilis fiatalember látszatát keltette. Alkalmazkodó természetével bármely társaság középpontjává tudta tenni magát, ha éppen ehhez volt kedve, és könnyen magára tudta vonni a hölgyek – különösen a magányos hölgyek – figyelmét.

Most a két nap múlva kezdődő Intherm'72 Nemzetközi Szakkiállítással kapcsolatos ügyek intézése végett kellett még előbb Pestre utazni, ellenőrizni a cég részvételét biztosító, kiállítást kivitelező intézet nem kis pénzért vállalt tevékenységét. A vállalat magában foglalta a brnói vásáron a standok biztosítását, a gyár termékeinek látványos és szakszerű elhelyezését, a többnyelvű nyomtatott és szóbeli helyszíni hirdetést, tárgyalóhelyiség és reprezentációs kellékek biztosítását, Seress reklámfőnök belépőkártyáját és szállodai elhelyezését, napidíjait cseh koronában. Bár sokfelé megfordult már Seress Európában, a szlovák városokban és Prágában is, de a híres morva fővárost, Brnót még sosem látta, így bohémisztikai tanulmányai, a morva népcsoportról szerzett ismeretei alapján kíváncsian készült a közel tíznapos „kirándulására”.

Hogy egyedül képviselheti a cégét – még egy technikus fiatal szakembert sem vihetett magával – csak növelni fogja az ilyen kiállításokkal kapcsolatos napi, sokszor aprólékos, bonyolult munkálato-
kat, a fáradságos eljárásokat és a saját bajait is. Az ismeretlen környezet, az időjárás viszonyosságok, a szállodai zsúfoltság, a rendszeres napi étkezések és az előre nem látható egyéb kellemetlenségek ugyan némileg szorongással töltötték el, de nagyobb volt benne a kíváncsiság, a kihívásokkal szembeni helytállás vágya, egy megszokott önfelegyelem és akarat, de tegyük hozzá; egy nagyfokú felelősségérzet is.

Az utazásokat leszámítva hét napon keresztül – a nem túl bőséges napidíj ellátmányát jól beosztva – a fölöttes minisztériumhoz tartozó cégek, mint például a Ganz-gyár, szintén kiküldött képviselőivel és termékeivel közös standon kell prezentálnia saját cégét és termékeit. Ugyanakkor természetesen a magyar szocialista ipart, az egész országot is. Mindezt prospektusokkal, szemléltetéssel, jó szóval és adott helyzetben finom magyar italokkal, melyeket egy ütészálló kis bőröndben vámengedéllyel vitt magával a nem könnyű saját bőröndje mellett. Ezek az italok komoly érdeklődés esetén elősegíthetik majd egy esetleges későbbi konkrét üzleti tárgyalás megindítását.

Taxival érkezett az árnyas utcában gesztenye- és fenyőfák közt megbúvó, szép előkertes villaépülethez, mely jellegzetesen képviselte a világszerte nagyra értékelt magyar szecessziós építészet formáit, ornamentikáját. Gyorsan kifizette a taxit, gondosan eltette a számlát, és szinte lelkes örömmel csodálta meg a villaépület harmonikusan oldott, fantáziadús eleganciáját. Önkéntelenül is eszébe juttatta a szecesszió nagy mestereit a festészetben, és most különösen a cseh származású nagymestert, Muchát, kinek varázslatos képeit, alkalmazott grafikai munkáit a legmagasabb művészi igényeket is kielégítő módon használta fel a korabeli reklámipar.

Seress általános művészeti érdeklődése és ismeretei mellett voltak számára különösen kedvelt ágazatok, mint például a festészetben a francia impresszionizmus, klasszikus zenében Mozart és Chopin,

könnyűzenében pedig a New Orleanshoz kötődő blues-ok és a dixiland muzsika. Irodalomban mindenevő volt; lelkesen olvasott gyerekkorától szinte mindent, amihez hozzájutott, prózát és verseket egyaránt. Később voltak kedvencei, akiktől igyekezett minden magyarra lefordított művüket beszerezni, mint például Mark Twain vagy Robert Merle. Szerette az operákat, különösen Verdit, rajongott a színházért, de nem bírta vagy nehezen viselte az ultramodern, avantgarde darabokat vagy átdolgozásokat. Számára a színház templom volt, ahol csak Shakespeare és Moliere daraboknak van létjogosultsága igazán, esetleg még néhány szerző, olyan, mint például Madách, Lope de Vega vagy más, hasonló kvalitású szerzők munkái jöhetnek közönség elé.

Mindezek a gondolatok villámgyorsan futottak át agyán, miközben a csengő megnyomása után már arra koncentrált, hogy vajon belül is ilyen megnyerő lesz-e ez a ház, melyet – ha megfelelő lesz az ő szerény igényeihez mérten – a jövőben is szívesen kérne az IBUSZ-tól többnapos budapesti tartózkodási idejére.

Rövid várakozás után egy pongyolás, szolid, átlagos küllemű középkorú, de max. 50 éves hölgy jött ki, átvette az IBUSZ-tól küldött papírt és elől menve, a házba vezette az új szállóvendéget. A háziasszony rutinos, hűvös kedvességgel fogadta Seresst, megmutatta a vendégszobát, a hozzátartozó fürdőszobával, nagyjából ismertette a házirendet, mivel még egy német hölgyvendége is volt. Udvariasan ajánlott még egy közeli kisvendéglőt is, hozzátéve, hogy esetleg nála is lehet vacsorázni, reggelizni. Seress ez utóbbi lehetőséget választotta. A háziasszony nyomban felengedett addigi hűvös magatartásából és megkérte Seresst, szólítsa őt keresztnevéen Margitnak, vagy Manyninak, ahogy tetszik. Jobban megnézve most Seress úgy találta, hogy a mélybarna szemek nagyon jól illenek a komolykásan derűs, hervadásában is szép archoz, a karcsúan telt alakhoz. Felmérve a helyzetet magában máris eldöntötte, érdekli ez az egyedülálló – valószínűleg özvegy – középkorú nő.